

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorum, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

Sexta Petitio. Et ne inducas nos in tentationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

icas propitius, non quòd operibus queam satisfacere, aut veniam à te promereri, sed cùm tu hoc nobis promiseris, adiecta etiam sphragide, vt tam certus sim, veniz, ac si dictam à te absolutionem accepissem. Quantum enim baptismus & Sacramentum, pro externo signo constitutum præstat: tantum etiam hoc signum conscientiam nostram corroborare atque exhilarare potest: estq; ideo institutum pro alijs, vt hoc omnibus horis vti & frui queamus, vt re, quam semper nobiscum in parato habeamus.

SEXTA PETITIO.

Et ne inducas nos in tentationem.

Iam quidem satis superq; audiuimus, quantũ requirit laboris & operis, omnia quæcunq; precamur, retinere, & in illis constanter perseuerare, tamen vel sic vix fieri posse, vt non labamur & hallucinemur. Ad hæc quaquam eratorum veniam & conscientia tranquillitatem consequamur, ac per omnia à peccatis perpurgati simus: ita tamen vitæ nostræ ratio comparata est, vt hodie vnus aliquis stet, postero die cadat. Quapropter iterum nobis orandum est, ne nos iam probitatem & iusticiam consecutos, & pacata erga Deum conscientia versantes retrò prolabi, ac tentationũ impugnationibus cedere sinat. Est autem triplex tentatio, seu (vt Saxones nostri iam olim locuti sunt) conuersio, videlicet, carnis, mundi, & diaboli. Si quidem in carne versamur ac veterem Adamum humeris nostris circumferimus, hic suis mouetur affectibus, & nos subinde prouocat ac pellicit ad turpitudinẽ, ad socordiam, ad crapulam, & ingluuiem, ad auaritiã & fraudulentiam, ad decipiendum & defraudandum proximum, & vt in summa dicam, ad omnes prauas cupiditates, quæ natura nobis insitæ sunt, quæq; in nobis sæpenumero

*Petiturgubernatio
aduersus
tentantem
Diabolum
sicut prius
remissio
peccatorum.*

*Triples
tentatio.
1. Carnis.*

2. *Mundi.*

excitantur ab alijs videlicet sodalibus, perniciosis exemplis, audiendo & videndo: quæ non raro vel Davidis animum, vel si vsquam adhuc fuit incorruptior, possunt inflammare atque corrumpere. Deinde huic succedit mundus, à quo & dictis & factis offendimur, ac planè ad iracundiam & impatientiam compellimur. Atque vt summam vitutes mundanas perstringam, hic nihil aliud videre est, quàm odium & invidiam, inimicitias, similitates, iurgia, vim, iniurias, perfidiam, ultionem, maledicentiam, conuitia, contumelias, superbiam & insolentiam, nimio ornato, honore, iactantia atque potentia semet effertentem, vbi nemo postiores ferre sustinet, sed reliquos omnes sua pompa post se relinquere studet. His succenturiatus, accedunt nunc Diabolus, passim instigans ac prouocans. Verum præcipuè in his perturbandis occupatus est, quæ conscientiam & spiritualia negotia pertinent, nimirum vt ex æquo & Verbum & opera Dei vêtis & auræ, quæ dicitur, committamus & cõtēnamus, vt à fide & caritate nos auellat, & in superstitionem, prauam notitiam fiduciam, & cordis indurationem, aut in extremam desperationem, & Dei abnegationem & execrationem, aliaque innumera & detestanda piacula iterum nos præcipitet. Hi iam sunt laquei & retia, imò potius illa

3. *Diaboli.*

ignita tela, quæ nequaquam caro & sanguis, verum Diabolus in corda humana omnium venenatissime torquet & iaculatur.

Ignita tela,

Inducti in tentationem est labi & ruere, cum tentamur.

Hæc equidem magna sunt & ardua pericula, nec leuium tentationum impugnationes, quæ cuique Christianorum perferendæ sunt, graues abundè, si harum vna sola tantum toleranda esset. Inde omnibus horis ad orandum, Deumque inuocandum compellimur, quamdiu in hac calamitosa vita constituti, ab omnibus partibus impugnamur, infestamur & fugamur, ne Deus nos desessos patiatur occumbere atque ita de-

num iterum in peccata, dedecus, & incredulitatem
prolabi. Absque hoc enim impossibile est, vel leuissi-
mam tentatiunculam viacere.

Iam hoc non dicitur in tentationem inducere, quo-
ties vim ac robur resistendi nobis suppeditat, neq; ta-
men tentatione sublata aut adempta. Neque enim
quisquam teatationem aut illectamenta deuitare
potest, donec in carne vitam egerit, & Diaboli copijs
circumvallatus fuerit. Et velimus nolimus, tentatio-
nes nobis sufferenda sunt, atq; etiam in illis ipsis nobis
versandum est. Porro autem hoc deprecamur, ne in
eisdem prolabamur, & in ijs submergamur. Quare
longè alia res est, tentationes persentire, & ijsdem con-
sentire. Persentire omnes cogimur, neque tamen eas-
dem omnes, sed nonnulli plures & grauiorcs, veluti iu-
uencus præcipuè carnis tentationibus inestatur. De-
inde, qui ad maturam & constantem ætatem peruene-
runt, iam grandiores facti, à mundo teatantur. Alij ve-
rò, qui rebus spiritualibus sunt impliciti, nimirum for-
tes illi Christiani à Diabolo. Verùm eiusmodi tenta-
tionum tentus, quando præter voluntatem nostram
nobis obijciuntur, nemini nocere possunt. Nisi enim
tententur, tentationes dici non possent. Porro tum
semum consentimus illis, quando laxatis habenis ijs-
dem indulgemus, neque vi neque oratione repugnan-
tes. Quapropter conuenit nos Christianos esse instru-
tos, ac quotidie assiduam tentationum pugnam ex-
pectare, ne quis tam oseitanter & securè in vitamuis
(quod aiunt) ætatem dormiat, quasi Diabolus procul à
nobis absit, sed vbi ictus præuidendi & declinandi
sunt, diligenter adungilet. Quippe quanquam modò
purus & castus sim, sim etiam patiens, mitis & dulcis,
stans firma fide munitus: fieri tamen potest, vt hac ho-
ra Diabolus tam pestifero & violento telo cor meum
conhigat, vt vix queat persistere. Eiusmodi enim
hostis est, qui nunquam cessat aut defatigatur.

*Certamina
piorum ad-
uersus De-
aboli insi-
das.*

vt vbi tentationis procella impugnandi finem fecerit, subinde decem aliæ suboriantur. Quapropter in tanta difficultate non aliud relinquatur consilium aut remedium, quàm ad hanc orationem confugiendi, ac cum Deo ex corde ita loquendi: Tu me orare iussisti optime pater, fac precor, ne victus tentationibus retrò in antiquam flagitiorum lernam prolabar. Hoc factò, videbis, ac senties eas desinere ac minui, easdemque victas herbam tibi porrecturas. Alioqui si tuis cogitationibus & proprio consilio tibi opem ferre annulus fueris: rem malam tantùm deteriorem facies, ac Diabolo maiorem te impugnandi occasionem præbebis. Siquidem serpentinum caput habet, quod vbi foramen, per quod irrepere poterit, nactum fuerit, totum corpus nemine obstante illico subsequitur; cæterum oratione fugari ac repelli potest.

VLTIMA PETITIO.

Sed libera nos à malo, Amen.

Petitio generalis petitionem ab omnibus miseris huius vite, &c.

GRæci còdices hoc loco ita habent, ἀλλὰ ἵνα ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Quæ verba perinde sonant, videntur, quasi loquatur de Diabolo, quasi velit à fasce omnia perstringere, vt huius orationis summum aduersus hostem nostrum capitalissimum instituta sit. Ille enim is est, qui ea omnia, quæ oramus, summo studio impedire conatur, nempe Dei nomen seu gloriam, Dei regnum & voluntatem, panem quotidianum, pacatam & lætam conscientiam, &c. Quamobrem hæc omnia summatim complectemur orantes: Charissime Pater, da precor, vt ab omni malo atq; infortunio liberemur. Nihilo minùs tamen ea quoq; vnà inclusa sunt, quæcunq; mala sub regno diaboli nobis possunt contingere, cuius generis sunt egestas, dedecus, mors, &c. breuiter omniam calamitatum & miseriarum tragedia

quæ